

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8CdoPr/16/2025
Identifikačné číslo spisu: 6721202824
Dátum vydania rozhodnutia: 03.03.2026
Meno a priezvisko: Mgr. Miroslav Šepták
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2026:6721202824.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu P. W., narodeného XX. T. XXXX, T., F. XXX/X, zastúpeného advokátskou kanceláriou Weis & Partners s.r.o., Bratislava, Priemyselná 1/A, proti žalovanej obchodnej spoločnosti PPS Group, a.s., Detva, Tajovského 7, IČO: 36011509, zastúpenej PEERS advokátska kancelária, s.r.o., Bratislava, Plynárska 7/B, IČO: 35955341, o neplatnosť rozviazania pracovného pomeru a mzdových nárokoch, vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 11Cpr/1/2024 (predtým na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 13Cpr/6/2021), o dovolaní žalobcu a žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. februára 2025 sp. zn. 13CoPr/4/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 13. februára 2025 sp. zn. 13CoPr/4/2024 vo výroku III., ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania z r u š u j e a v e c m u v uvedenom rozsahu vracia na ďalšie konanie.

Z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica z 28. mája 2025 č. k. 11Cpr/1/2024 vo výroku II. o výške náhrady trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) napadnutým rozsudkom podľa § 387 ods. 1 zákona č. 160/2015 Zb. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) potvrdil rozsudok Okresného súdu Zvolen (ďalej aj „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) z 12. decembra 2022 č. k. 13Cpr/6/2021 - 115, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal žalobca domáhal určenia, že „...okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 10. júna 2021 dané žalobcovi listom žalovaného je neplatné a že pracovný pomer medzi žalobcom a žalovanou naďalej trvá a uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi ušlú priemernú mesačnú mzdu s príslušenstvom od 28. januára 2021 až do opätovného nástupu do práce“. Žalobca tiež žiadal „uložiť povinnosť žalovanej doplatiť mu náhradu mzdy v sume jeho priemerného zárobku za uvedené dni aj s príslušenstvom, a to za dni od 02.

novembra 2020 do 13. novembra 2020 a od 28. januára 2021 do 28. februára 2021, ako aj povinnosť zaplatiť mu odškodné za psychickú ujmu vo výške zákonného odstupného" a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (výrok I.); žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu (výrok II); žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu (výrok III); o výške náhrady trov odvolacieho a dovolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (výrok IV.).

2. Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie tak žalobca ako aj žalovaná.

3. Žalobca (ďalej aj „dovolateľ“) namietal vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP a tiež nesprávne právne posúdenie.

4. Žalovaná (ďalej aj „dovolateľka“) podala dovolanie voči výroku, ktorým jej odvolací súd uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu (výrok III.), prípustnosť ktorého odôvodňovala ustanovením § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

5. Pokiaľ ide o dovolanie žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ resp. „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) pri skúmaní podmienok dovolacieho konania zistil, že bolo podané oneskorene. K stručnému odôvodneniu rozhodnutia v súlade s § 451 ods. 3 CSP dovolací súd uvádza:

6. Podľa § 121 ods. 3 až 5 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

7. Podľa § 125 ods. 1 CSP podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

8. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

9. Podľa § 427 ods. 2 CSP dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu bolo doručené do elektronickej schránky právneho zástupcu žalobcu Weis & Partners s.r.o. dňa 18. marca 2025 (č.l. 394 spisu). Zákonná dvojmesačná lehota na podanie dovolania uplynula 19. mája 2025 (pondelok). Dovolanie bolo podané elektronicky dňa 23. júna 2025 (Potvrdenie o odoslaní podania č.l. 438 spisu). V spore nebolo vydané opravné uznesenie, a preto neprípadá do úvahy použitie ustanovenia § 427 ods. 1 (veta druhá) CSP.

11. Z tohto dôvodu dovolací súd odmietol dovolanie žalobcu v súlade s § 447 písm. a) CSP, ako podané oneskorene. Dovolacie dôvody žalobcu, ani vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia neposudzoval.

12. Čo sa týka dovolania žalovanej, hoci ho koncipovala podľa ustanovení § 420 písm. f) CSP ako aj § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP, v podstate pod rôzne dovolacie dôvody zahrnula tie isté výhrady/námietky

voči napadnutému výroku III. „o trovách dovolacieho konania“. Uviedla, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom pri rozhodnutí o trovách dovolacieho konania dospel k nesprávnemu právnemu záveru, keď jej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu, napriek skutočnosti, že bola v spore plne úspešná (viď výrok rozsudku odvolacieho súdu). Súd prvej inštancie pritom priznal žalovanej, vzhľadom na výsledok sporu náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, pričom odvolací súd po dovolacom konaní (v poradí druhom rozhodnutí) priznal trovy dovolacieho konania žalobcovi. Dovolateľka mala za to, že nie je vôbec spravodlivé, aby ten, kto mal vo veci samej plný konečný úspech znášal trovy v poradí prvého dovolacieho konania, v ktorom bol v poradí prvý rozsudok odvolacieho súdu zrušený, len z dôvodu procesného pochybenia konajúceho súdu. Takéto konanie/rozhodnutie je v rozpore s právom na spravodlivý proces, žalovaná ho označila za výrazne arbitrárne a bez patričného odôvodnenia (pozri napr.: Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. č. IV. ÚS 348/2011; I. ÚS 264/2016). Na podporu správnosti zvolenej argumentácie poukázala na závery, ktoré už vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v obdobnom prípade, a to v uznesení zo dňa 20. novembra 2024, sp. zn. č. 1Obdo/3/2024 a zároveň formulovala otázku, prie riešení ktorej sa podľa jej názoru odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, resp. nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu riešená, či „skutočnosť, že na základe dovolania žalobcu bol rozsudok zrušený len z dôvodu procesného pochybenia konajúceho súdu a vec vrátená na ďalšie konanie, (ne)môže zakladať ani dôvod pre uplatnenie výnimočného ustanovenia § 257 CSP, predstavujúceho odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP)“, v čom zároveň videla naplnenie dovolacích dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“, resp. „najvyšší súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) po preskúmaní, či dovolanie obsahuje zákonom predpísané náležitosti (§ 428 CSP) a či sú splnené podmienky podľa § 429 CSP v rámci dovolacieho prieskumu dospel k záveru, že dovolanie žalovanej je nielen prípustné, ale aj dôvodné.

14. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

15. Podľa § 420 písm. f) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

17. V danom prípade žalovaná podaným dovolaním napadla rozhodnutie odvolacieho súdu o výroku o trovách konania. Prípustnosť dovolania proti takémuto rozhodnutiu pre existenciu vady v zmysle § 420 písm. f) CSP konštatoval dovolací súd už vo viacerých svojich rozhodnutiach (8Cdo/266/2019, 8Cdo/111/2019, 4Cdo/70/2020, 4Cdo/155/2020, 4Cdo/69/2022, 2Cdo/89/2020 a iné). Rovnako sa k tejto otázke vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení zo 17. septembra 2019 č. k. I. ÚS 387/2019-26 a v uznesení z 15. augusta 2018 sp. zn. I. ÚS 275/2018 (rozhodnutie č. 74/2018 publikované v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky 2018, s. 1270).

18. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chyby vymenovanej v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo.

19. Žalovaná vyvodzujúc príпустnosť dovolania z ustanovenia § 420 písm. f) CSP namietala jeho arbitrárnosť. Vo svojich námietkach zdôraznila opakovane, že odvolací súd pri rozhodovaní o jej nároku na náhradu trov konania pochybil, keď tomu, kto mal vo veci samej plný konečný úspech uložili povinnosť znášať trovy (v poradí prvého) dovolacieho konania, len z dôvodu procesného pochybenia konajúceho súdu.

20. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú: a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené zo zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

21. Príпустnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP môže zakladať aj arbitrárnosť právneho posúdenia, lebo podľa judikatúry ústavného súdu je požiadavka riadneho odôvodnenia rozhodnutia jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu. Dodržiavanie povinnosti odôvodniť rozhodnutie má zaručiť transparentnosť a kontrolovateľnosť rozhodovania súdov a vylúčiť ľubovôľu, lebo len vecne správne (zákonu celkom zodpovedajúce) rozhodnutie a náležite, t. j. zákonom vyžadovaným spôsobom odôvodnené rozhodnutie napĺňa ako neoddeliteľná súčasť „stanoveného postupu“, ústavné kritériá vyplývajúce preň z ústavy a dohovoru. Z doterajšej judikatúry najvyššieho súdu vyplýva, že vo výnimočných prípadoch aj arbitrárnosť právneho posúdenia vecí súdmi nižších inšancií môže odôvodňovať príпустnosť dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP (viď rozhodnutia sp. zn. 4Cdo/5/2019, 4Cdo/6/2019, 4Cdo/250/2020).

22. V danom prípade z dôvodov napadnutého rozhodnutia je zřejmé, že odvolací súd v poradí druhom (napadnutom) rozsudku o trovách predchádzajúceho dovolacieho konania rozhodol tak (výrok III.), že „žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu" s odôvodnením (bod. 24 rozsudku) že „v (predchádzajúcom - pozn. najvyššieho súdu) dovolacom konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 8CdoPr/9/2024 bol naopak úspešný žalobca, a preto odvolací súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu." Dovolateľka prezentovala názor, že vyššie uvedené závery odvolacieho súdu sú vzhľadom na závery, ktoré vyslovil najvyšší súd vo svojej doterajšej rozhodovacej praxi „nesprávne a v rozpore so zákonom; napadnutý výrok č. III rozsudku je preto právne neudržateľný a arbitrárny".

22.1. Z obsahu spisu dovolací súd zistil, že k zrušeniu v poradí prvého rozhodnutia odvolacieho súdu, ktorým odmietol odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu súdu prvej inšancie došlo preto, lebo súdy nižších inšancií si nespĺnili povinnosť 1/ poučiť strany o možnostiach právnej pomoci (podľa § 160 ods. 2 CSP a § 318 CSP), týkajúcej sa práva zvoliť si advokáta a obrátiť sa na Centrum právnej pomoci, pričom v kontexte individuálneho pracovnoprávneho sporu išlo o závažné procesné pochybenie. Tiež došlo 2/ k pochybeniu v doručovaní, pretože písomnosť mala byť doručená právnomu zástupcovi v skutočnosti bola doručená priamo a napokon aj 3/ k nesprávne zvolenému postupu pri odstraňovaní väd podania.

23. V uznesení zo dňa 20. novembra 2024, sp. zn. 1Obdo/3/2024 v obdobnej veci najvyšší súd dospel k

záveru (bod 43.) „...že zásada úspechu vo veci vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporu, v zmysle ktorej neúspešná strana je povinná nahradiť v spore úspešnej strane trovy celého konania, ktoré úspešnej strane počas vedenia sporu vznikli. Úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku, ktorým sa konečným právoplatným spôsobom rozhodlo vo veci samej. Mieru úspechu je teda nutné posudzovať vo vzťahu k predmetu konania. Žalovaný má plný úspech v spore, ak bola žaloba žalobcu v celom rozsahu zamietnutá. Odvolací súd rozhodoval o trovách dovolacieho konania v zmysle § 453 ods. 3 CSP, po zrušení jeho predchádzajúceho rozsudku dovolacím súdom a ani podľa názoru dovolacieho súdu žiadne ustanovenie zákona neumožňuje rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania nezávisle od výsledku konania, vychádzajúc len z čiastkového úspechu sporovej strany iba v dovolacom konaní bez ohľadu na definitívny výsledok sporu. Dovolací súd sa stotožnil so žalovaným, že by nebolo ani spravodlivé, aby ten, kto mal vo veci plný konečný úspech znášal trovy dovolacieho konania, v ktorom bol napadnutý rozsudok zrušený dovolacím súdom len z dôvodu procesného pochybenia konajúceho súdu. Podľa názoru dovolacieho súdu nemôže skutočnosť, že na základe dovolania žalobcu bol rozsudok zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie, zakladať ani dôvod pre uplatnenie výnimočného ustanovenia § 257 CSP, predstavujúceho odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP). Dôvody hodné osobitného zreteľa treba vykladať reštriktívne, musí ísť o výnimočné okolnosti, za ktoré dovolací súd nepovažuje skutočnosť, že na základe žalobcom podaného dovolania došlo k zrušeniu rozsudku odvolacieho súdu dovolacím súdom pre procesné pochybenie odvolacieho súdu, skutočnosť ktorá nemala žiadny vplyv na konečné rozhodnutie krajského súdu vo veci samej, ktoré vo vzťahu k žalobcovi vyznelo nepriaznivo, keďže bola žaloba zamietnutá. Nesprávne právne posúdenie veci zakladá dovolací dôvod iba v zmysle § 421 CSP."

24. K predmetným záverom je potrebné dodať, že správnosť nazerania na možnosť aplikácie ustanovenia § 257 CSP, ktoré je výnimkou zo zásady úspechu, potvrdzuje aj doterajšia judikatúra najvyššieho a ústavného súdu v zmysle ktorej predmetné ustanovenie nemožno aplikovať svojvoľne (porovnaj I. ÚS 168/2018), podľa názoru dovolacieho súdu „len z dôvodu procesných komplikácií". Rozhodnutie o náhrade trov konania musí rešpektovať zásadu zodpovednosti za výsledok podľa § 255 CSP a zrušenie rozhodnutia pre procesné vady súdu túto zodpovednosť strán nemení.

25. Závery, ktoré sú obsahom uznesenia najvyššieho súdu zo dňa 20. novembra 2024, sp. zn. 10bdo/3/2024 nie sú podľa vo veci konajúceho senátu 8C najvyššieho súdu ani rozporné so závermi rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 453/2019 (zverejneného v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 56/2019) podľa právnej vety, ktorého „Základné ustanovenie o nároku na náhradu trov konania vyjadrené v § 255 Civilného sporového poriadku (zásada úspechu v konaní) nevyklučuje rôzny pomer úspechu v jednotlivých fázach konania - prvoinštančného, odvolacieho i dovolacieho, ktorý by vyústil do rozhodnutia o nároku na náhradu trov jednotlivých konaní (§ 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku) tromi samostatnými výrokmi. Takéto rozhodnutie potom tvorí základ pre rozhodnutie súdu prvej inštancie postupom uvedeným v § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Možno preto uzavrieť, že dovolacie konanie predstavuje v tomto smere samostatnú, od ostatného konania nezávislú časť konania, čo zakladá súdu možnosť nezávisle od celkového výsledku sporu rozhodnúť len o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu (takýto stav by mal následne nájsť vyjadrenie vo výroku rozhodnutia, ktorým sa konanie končí; pozn. najvyšší súd sa oboznámil aj s procesnou situáciou za ktorej bolo predmetné rozhodnutie ústavného súdu prijaté).

25.1. Z predmetnej právnej vety podľa dovolacieho súdu vyplýva pre súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov konania „možnosť" rozhodnúť nezávisle od celkového výsledku sporu „len" o trovách dovolacieho konania, s prihliadnutím na úspech sporovej strany v dovolacom konaní, bez ohľadu na definitívny výsledok sporu, a to samostatným výrokom, rozhodne však nie povinnosť. Vždy bude potrebné pozorne zvážiť individuálne okolnosti tej-ktorej veci. Z doposiaľ uvedeného vyplýva, že v danej veci ani dovolací súd nepovažoval za spravodlivé, aby ten, kto mal vo veci samej plný konečný úspech znášal trovy v poradí prvého dovolacieho konania, v ktorom bol v poradí prvý rozsudok odvolacieho súdu zrušený, len z dôvodu procesného pochybenia konajúceho súdu.

26. S prihliadnutím na čl. 3 CSP do pojmu ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu treba zahrnúť

aj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva, prípadne Súdneho dvora Európskej únie. Rozhodnutia súdov iných štátov, a teda ani rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky a Najvyššieho súdu Českej republiky pod tento pojem nespádajú (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 31. októbra 2017 sp. zn. 6Cdo/129/2017). Judikatúra ústavného súdu dotvára precedenčnú záväznosť ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu v tom zmysle, že potvrdzuje ústavnú súladnosť dotknutej interpretácie a aplikácie právnej úpravy realizovanej najvyšším súdom. Podmienkou precedenčnej záväznosti toho-ktorého rozhodnutia nie je absolútna totožnosť so všetkými skutkovými okolnosťami prejednávanej veci. Predpokladom precedenčnej záväznosti je podobnosť týkajúca sa relevantných, ťažiskových okolností prejednávanej veci. Pokiaľ teda ústavný súd vyslovil názor na riešenie tej-ktorej otázky ako jedna z najvyšších súdnych autorít (čl. 2 ods. 2 CSP), je potrebné aby dovolací súd k tejto skutočnosti pri rozhodovaní prihliadol (pre úplnosť dovolací súd poznamenáva, že v otázke zahrnutia rozhodnutí ústavného súdu do ustálenej súdnej praxe najvyššieho súdu existuje v rámci senátov tohto súdu diskrepancia; pozri bod 27 nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07. mája 2025 sp. zn. I. ÚS 142/2025-35).

27. V preskúmvanej veci sa odvolací súd uvedenými výkladovými pravidlami (viď body 22. až 26. tohto rozhodnutia) dôsledne neriadil a dostatočne ich nezohľadnil, preto jeho záver o úspechu žalobcu v poradí prvom dovolacom konaní, premietajúci sa do výroku, ktorým „žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu" s odvodnením, že „v dovolacom konaní pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 8CdoPr/9/2024 bol naopak úspešný žalobca, a preto odvolací súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v celom rozsahu", za okolností danej veci nesvedčí o správnej aplikácii ustanovenia § 255 CSP. Inak povedané odvolací súdom prijaté závery v napadnutej časti nemajú svoj racionálny základ v interpretácii príslušných ustanovení právnych predpisov (§ 255 a 262 ods. 1 CSP).

28. Tým, že odvolací súd aplikoval príslušné právne normy v rozpore s ich účelom a zmyslom, porušil právo dovolateľky na súdnu ochranu a spravodlivý proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z tohto dôvodu je jej dovolanie procesne prípustné podľa § 420 písm. f) CSP a dôvodne namieta ňou uvádzanú procesnú vadu zmätočnosti, pretože týmto nesprávnym procesným postupom dovolacieho súdu bolo znemožnené realizovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

29. Vzhľadom na zistenie, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok dovolacieho súdu v napadnutom rozsahu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP).

30. Dovolateľka v dovolaní namietala aj nesprávne právne posúdenie veci s poukazom na ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a) a b) CSP. Dovolací súd v tomto smere však poukazuje na to, že podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP. Je bez významu, že v danej veci rozhodol odvolací súd formou rozsudku. Vecou samou nie je totiž rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, i keď je často obsiahnuté vo výrokovej časti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté o žalobnom návrhu. Rozhodnutie má charakter uznesenia a tento charakter nestráca, aj keď rozhodnutie o trovách s meritórnym rozhodnutím súvisí a je do neho pojaté (porovnaj obdobne sp. zn. 8Cdo/159/2024). Je nesporné, že v danom prípade cez nesprávne právne posúdenie veci bol namietnutý výrok o náhrade trov dovolacieho konania [§ 357 písm. m) CSP], avšak dovolanie v tomto prípade s poukazom na § 421 ods. 2 CSP nie je preto prípustné.

31. Vzhľadom na zrušenie rozhodnutia dovolacieho súdu v jednom z napadnutých výrokov bolo potrebné zrušiť aj naň nadväzujúce uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica z 28. mája 2025 č.k. 11Cpr/1/2024 vo výroku II. o výške náhrady trov dovolacieho konania, keďže išlo o rozhodnutia závislé od rozhodnutia vo veci samej (§ 439 písm. a) CSP). Závislým výrokom pritom môže byť nielen

dovoláním nedotknutý výrok, tvoriaci súčasť napadnutého rozhodnutia, ale aj výrok, ktorý je obsahom iného, samostatného rozhodnutia v danej veci (R 73/2004).

32. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.